

Dets Motto er: »Vi kunna aldrig göra så mycket för en stor sak som en stor sak kan göra för oss«.

Da Kvindevalgretsspørgsmaalet er blevet meget aktuelt i Sverige, og da Bladet raader over mange flinke Kvinde-Penne, vil det sikkert være en værdifuld Støtte for Arbejdet.

Vi lykønsker svenske Kvinder til dette nye Foretagende.

Friluftsskoler.

Forskellige Steder i Udlandet er man i de senere Aar begyndt at oprette Friluftsskoler for svagelige Børn og har deri fundet et udmærket Middel til at modarbejde f. Eks. Kirtelsyge, Blodmangel, begyndende Lungetuberkulose, og andre Svaghedstilstande, der hindrer eller sinker Børnernes legemlige og aandelige Udvikling. Det er naturligvis særlig Børn fra de store Byer, der trænger mest til en saadan Behandling.

Den første Friluftsskole oprettedes i Nærheden af Berlin i 1904, og i 1907 fulgte Londons Kommune Eksemplet; ogsaa i Amerika og andre Steder har man Friluftsskoler. De fleste af dem er aabne Sommerhalvaaret eller undertiden 8—9 Maaneder; en enkelt Skole ved London er dog aaben hele Aaret.

Børnene kommer om Morgenens med Sportvogn eller Jernbane fra deres Hjem, bliver paa Skolen hele Dagen og faar dér deres Maaltider, god, kraftig Mad, der i Forbindelse med den friske Luft er af største Betydning for Helbredelsen. De opholder sig saa vidt muligt hele Dagen i det frie, leger, hviler (i Liggestole eller paa Græsset) og faar en for deres Kræfter afpasset Undervisning, der gøres saa anskuelig og levende som mulig. Resultaterne har gennemgaaende været udmærkede; Børnene tager til i Vægt, faar et friskt Udseende, bliver mere livlige og interesserede, og de fleste af dem kan, naar de kommer tilbage til den almindelige Skole, følge bedre med end før, skønt Undervisningstiden i Friluftsskolen er meget kortere. Det fremhæves ogsaa, at det en Kommune anvender paa sine Friluftsskoler, sparer den ind paa anden Maade f. Eks. paa Hospitals-udgifter.

Endnu bedre er det naturligvis at forebygge end at vente til Børnene bliver svage; derfor spiller f. Eks. i England Skolebespisningen en

stadig større Rolle, og derfor har man nu ogsaa en Del Steder indført mer eller mindre Friluftundervisning i de almindelige Skoler.

Her i Landet har vi ingen egentlige Friluftsskoler, i hvert Fald ikke som Led af det kommunale Skolevæsen, men man er begyndt at knytte Friluftundervisning til de Børnekolonier, der strækker sig udover Ferietiden, kun en af disse er kommunal nemlig Frederiksbergs Kommunes Feriehjem for kirtelsvage Børn (med Statstilskud efter Tuberkuloseloven).

Danske Kvinders Nationalraads Sundhedsudvalg har nylig sendt Skoleautoriteterne i de større Byer i Danmark en Henvendelse om at tage under Overvejelse: Oprettelsen af Friluftsskoler for svagelige Børn.

I de mindre Byer og paa Landet, hvor Skolerne ligger mere frit, og Grundene ikke er saa dyre, kunde det sikkert ogsaa være værd at overveje, om ikke en Del af Undervisningen i alt Fald om Sommeren kunde henlægges til det fri.

Hvis nogen af dette Blads Læsere som Medlem af kommunale Raad eller paa anden Maade har Indflydelse paa Skolesager, beder vi Dem, interessere Dem for denne Sag, og staa gerne til Rede med nærmere Oplysninger.

Henni Forchhammer,

Formand for D. K. N.s Sundhedsudvalg.

Historien.

Til Fru Gyrithe Lemche.

I Skildringen af »Dansk Kvindesamfund«s Historie er der paa Side 323 skrevet nogle Ord om Odense-Kredsen, som ikke kan faa Lov til at staa uimodsagte. Det er i følgende Sætning: »Hun (Fru Riising-Rasmussen) havde som Formand for Odense-Kredsen skabt denne Kreds en ny Opblomstring efter mange Aars Henvisnen« o. s. v.

Odense-Kredsen har haft stille Tider; men den har aldrig været en visse Kreds. Jeg vil spørge Fru Lemche om: Hvad berettiger Dem til at sætte denne Plet paa vor Kreds her?

Sommeren 1907, før vor nuværende Formand Fru Riising-Rasmussen kom til Odense fra Holbæk, turde de tilstedeværende Medlemmer af Odense-Kredsen paa Fællesmødet i Svendborg indbyde til at holde næste Aars Fællesmøde i Odense.